

ANATOMIA HUMANA

HI HA PROU METGES I PROU SALUT

Jorge Bello

Pregunto: tenim prou metges i prou salut? És una bona pregunta, perquè encara s'hi veu que n'hi ha que alcen el dit. Abans d'alçar el dit acusador, però, cal aturar-se un moment per veure el què, i veure's al mirall.

El dit acusador fa molt de mal, i és una raó decisiva per tal que un metge se'n vagi. Per contra, la mà que dóna un cop de mà, i és respectuosa, i sobretot és objectiva i realista, és una raó decisiva per tal que s'hi quedí.

De primera: tenim prou metges? Sembla que sí, perquè a Espanya hi ha més metges en actiu que la mitjana europea. Segons dades de l'últim informe de la Comissió Europea sobre la salut dels països europeus, a Espanya hi ha 3,8 metges per cada mil habitants.

Es tracta de l'informe «State of health in the EU: Spain, country health profile 2017». S'ha d'observar que no és un informe fet pel govern, la credibilitat del qual és mínima. Sinó que és fet per la Comissió Europea, la credibilitat de la qual és màxima perquè no hi té cap interès amagat.

■ LA MITJANA europea és una mica més baixa: 3,6 metges per cada mil habitants. Si aquí n'hi ha 3,8 per cada mil, és evident que la distribució geogràfica dels professionals no és en absolut uniforme. Un metge pot anar-hi allà on vulgui. Per tant, el fet d'atraure metges és cosa decisiva.

De segona: tenim prou bona salut? És evident que sí, perquè l'esperança de vida a Espanya (83 anys) és la més alta d'Europa, tot i que la despesa sanitària espanyo-

la és menor que la mitjana europea.

Quant a les llistes d'espera, considerades en conjunt, les de Balears són les més curtes d'Espanya, i les de Catalunya són les més llargues. Si es consideren només les llistes d'espera quirúrgiques, les catalanes continuen que són les més llargues, i les balears són a la mitjana.

Cal ressaltar que a Espanya hi ha la millor esperança de vida d'Europa, però Espanya no és qui més gasta en sanitat. Per tant, és fàcil d'entendre que la salut del conjunt no té una relació directa amb la despesa.

També cal ressaltar que la província de Barcelona té més metges per cada 1.000 habitants que la mitjana espanyola, però això no obstant té les llistes d'espera més llargues. Balears té menys metges que Barcelona, però les llistes d'espera són més curtes. Per tant, les llistes d'espera no tenen una relació di-

recta amb el nombre de metges.

No sé quants metges hi ha a Menorca perquè la seu menorquina del Col·legi de Metges de les Illes Balears no va respondre la meva sol·licitud d'informació. Però sí sé quants n'hi ha a l'àrea de Salut de Menorca (IB-Salut), perquè sí em van respondre.

■ A MENORCA hi ha 203 metges treballant per al IB-Salut (el 27 per cent en atenció primària, i la resta en atenció especialitzada). Agafeu paper i llapis i calculeu quants metges hi ha per cada 1.000 habitants, i calculeu a més el tant per cent d'especialistes.

Segons el Col·legi de Metges de Barcelona, a Barcelona (entenc que ciutat i província, amb 5,5 milions d'habitants), el 31/12/17 hi havia 33.565 metges col·legiats, el 65 per cent amb títol d'especialista. Segons dades de l'any anterior, el 63 per cent dels metges són nascuts a Catalunya, el 19 per cent són de la resta d'Espanya, i el 18 per cent són estrangers.

Heu de considerar que a Menorca els metges han d'anar-hi, i després han de quedar-s'hi i fer-hi vida. Per tant, el fet d'atraure metges és tan important com el fet de retenir-los. El dit acusador fa venir ganes d'anar-se'n, i la mà estesa fa venir ganes de quedar-s'hi. Cal escollar.

Fóra interessant de recordar que el català a nivell de Certificat C (demonstrat amb la certificació oficial corresponent o amb la superació d'una prova específica) és un requisit indispensable en tota convocatòria per a l'Institut Català de la Salut.

I la setmana passada, l'Hospital de Mañacor feia pública una oferta per contratar cinc pediatres, a jornada completa més guàrdies, amb contracte indefinitiu i un bon sou, i cap menció al català.

www.bello.cat/jordibell@gmail.com

Bus de Macarella: las incongruencias de Maite Salord y del Consell (1)

■ La situación que la playa de Macarella está viviendo una vez iniciada la temporada turística parece no haber sido lo suficientemente valorada por la Sra. Maite Salord, consellera de Promoción Turística del Consell Insular de Menorca vistas las declaraciones realizadas en los medios de comunicación.

La Sra. Salord afirmó que se debía limitar el acceso a Macarella para preservar sus valores naturales, paisajísticos y ambientales, pero el Plan de especial protección del ANEI ME-14 (costa sur de Ciutadella) de junio 2002, si permite el aparcamiento y circulación de coches pero no el de transporte público. Por lo que el Consell insular, en estos momentos, incumple con el Plan de especial protección del ANEI ME-14.

El art. 15 del citado Plan establece el camino de Macarella como un camino perteneciente a la red secundaria de caminos rurales y se limita el peso de los ejes de los vehículos que han de circular por él mismo, además, en su art. 27, se autorizan 3 aparcamientos en los cuales se establece un número máximo de vehículos, en concreto, uno en Macarella con 160 vehículos. Por lo que no es comprensible la valoración que la Sra. Salord realiza en contra de lo establecido por el mismo Plan Especial de protección del ANEI si aún no ha sido aprobada su modificación.

En cuanto a la situación de emergencias, no se explica la afirmación que realiza sobre el parqueo de Macarella. Un parqueo que está rodeado de pared de piedra y gravilla en el suelo, lo que actúa de cortafuegos y parece ser que cumple con prevención contra incendios. No a lugar entonces la respuesta de la Sra. Salord en relación al peligro por la concentración de coches ante el riesgo de incendios en el citado parqueo. Parqueo que fue expropiado por el CIM junto con el acceso a la playa con el fin de facilitar el aparcamiento. Curioso es que ese mismo parqueo y su acceso -«públicos»- sean únicamente para el acceso de buses y no para los propios residentes y visitantes; ¿de qué sirvió lo que se pagó en su momento si ahora no tiene ni la función por la que fue adquirido? Ahora bien, con la afirmación realizada por la Sra. Salord, se deberían cerrar todos los aparcamientos en suelo rural de Menorca.

En cuanto a los informadores y controladores de la empresa contra-

tada por el CIM, el PP de Ciutadella le plantea algunas preguntas, tales como: ¿considera que con este servicio, habrá más o menos incidentes en las vías de acceso a las playas?, ¿se hará responsable el Consell insular de los incidentes que se produzcan o mirará hacia otro lado e irá a lo fácil que es responsabilizar a otra administración, como la Dirección Insular del Estado, la cual ya le ha comunicado en varias ocasiones que no tiene efectivos para controlar durante todo el día el camino de Sant Joan de Missa? Eludir las responsabilidades de unas consecuencias que ustedes mismos habrán provocado no es forma de gobernar Sra. Salord y Sr. Preto.

A la cuestión de la programación para ir a la playa, al PP de Ciutadella le interesaría conocer ¿con qué margen de tiempo programa el PSM sus días de playa?, porque lo que se les pide a los residentes y turistas es eso, la planificación de su ida y de su vuelta a Macarella con días, semanas e incluso meses de

antelación. El viento en Menorca es un condicionante no previsible, como ustedes sabrán, ya que las corrientes marinas acercan a las playas las conocidas medusas que implican el cambio en la decisión de ir a una playa o a otra; al no ser avisos meteorológicos no se puede predecir con el tiempo que ustedes requieren y además, pagar por ello.

El PP Ciutadella no considera lógico el abono de 8,20 euros, por persona, para simplemente ir a conocer la playa, una playa que es pública a través de un acceso que también es público, aunque para la Sra. Salord parece ser que si tiene lógica, como así lo planteó ante los medios, -«...hay personas que solo van a Macarella para conocer la playa...»-, una playa que ustedes mismos han utilizado en sus ferias promocionales y a la que ahora se deberá pagar para ir a verla.

JOAN BENEJAM
Portaveu Grup Municipal del PP
CIUTADELLA

LA ENÈ

ÓRDENES DE DETENCIÓN

Gabriel Ferret

Pretender a estas alturas sopesar en conjunto los aciertos y desaciertos que han cometido en su pugna los independentistas catalanes y el Gobierno de Rajoy, resultaría una empresa agotadora. Se ha llegado a un punto en el que no caben más valoraciones que las evidentes, siempre admitiendo que muchas razones que podían tener inicialmente ambas partes se han ido perdiendo por el camino. El silencio y la negativa del Gobierno central al diálogo lo estigmatiza, y la actitud apremiante de un independentismo que no calibró suficientemente el poder avasallador del Estado le coloca en una situación un tanto penosa. Aclarados estos puntos, sí hay que admitir que la posterior evolución de los acontecimientos podría estar favoreciendo más a unos que a otros. El Gobierno está sacando poco gloria de su política de encarcelamientos preventivos y peticiones a Europa de unos cambios en el sistema de extradiciones que le benefician. Por el contrario, acaba de recordársele a que las órdenes europeas de detención funcionan bien y no hay que tocarlas. Mientras que los independentistas están sacándole mucho jugo a ese vagar por países europeos, dejando que las leyes jueguen a su favor negando la devolución de los perseguidos por la Justicia española. Es un hecho que hoy, ante muy amplios sectores de la opinión europea goza de mejor cartel el sofocado independentismo que la estéril política de reclamación de Rajoy y la Justicia española. Judicializar la política no le está dando buen resultado al Gobierno.